

Українська Греко-Католицька Парафія
Св. Йосифа Обручника
St. Joseph the Betrothed
 Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland, Chicago, IL 60656

Office: 773-625-4805 stjosephucc@gmail.com www.stjosephukr.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk - Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Deacon Marko Krutiak

CANDLES FOR NOVEMBER 2021

Memorial Candles

*In loving memory of Stepan & Yustyna Senata
 *In loving memory of Anna & Roman Romanyuk
 (Maria Romanyuk)

Perpetual Oil Lamp

*In loving memory of Dr Osyp Szandra
 (Luboslawa Szandra)

Lady of Hoshiw Shrine

*In loving memory of Lida Holod
 (Olha Golash)

Mother of God Shrine

* In loving memory of Dackiw, Crowhurst, Barnas
 and Zubrycky Families (L Zubrycky)
 *In loving memory of Anthony & John Deeds
 (Family)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

Mother of God

*Health & Birthday Blessings for Mary York
 (Lorraine Zubrycky)
 *In loving memory of Maria & Volodymyr
 (Sabetskii Family)

St. Joseph the Betrothed

* In loving memory of Olga Melnyk
 (daughter Maria)
 * In loving memory of Teodor Melnyk (daughter
 Maria)

St. Nicholas the Wonderworker

* Health & Blessing for Svitlana, Yosyf & Stepan
 Seneta
 *Healing & blessings for Luba & Orysia
 (Lyubov Shevchyk)

Our Lady of Protection

* Health and Birthday Blessings for Mykola
 (Family)

KEEP IN YOUR PRAYERS: Pamela Karban, Olga
 Kozak, Olesia Andruch, Ed Coleman,
 Riley Nolan, Johanna Riznyk, Laura, Lu-
 cille Maryniw, Sean Patterson, Maria

Lojuk, Ruslan, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta
 Stadnyk, Reed Meersman, Irena & John Skryp-
 nyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire,
 James Styokes, Spirit of St Joseph, Fr. Michael
 Bliszcz; Drs, Nurses, 1st Responders and our
 clergy

INTENTIONS

SUN, NOV 28TH—VENERABLE MARTYR STEPHEN THE NEW

MARTYRS & CONFESSORS GURIAS ET AL; BEGINNING OF ST PHILIP'S FAST (J)

8:00 AM - Pray for the seniors of the parish;
 Health: Roman & Anna Urytsky (Family)

In memory: +Paraska Humeny;

9:30 AM – Pray for the sick and shut-ins of the parish; Health: Vo-
 lodymyr, Tatyana, Ariana, Alexandria, Maksymilian, Lyudmyla,
 Nyna, Yuriy; In memory: +Olga Melnyk (Irene Gajecy);

+Lida Holod (Lisa & Erik)

11:30 AM – Pray for the youth of the parish; Health and success
 academically for Lucas & Maia (A Cozuc);

In memory: Dr George Podlusky

MON, NOV 29TH— MARTYR PARAMON (G)

APOSTLE & EVANGELIST MATTHEW (J)

9:00 AM - Health: Hryhorij, Vasyl, Ivan, Oleksandra

TUES, NOV 30TH— APOSTLE ANDREW THE FIRST-CALLED(G)

GREGORY THE WONDERWORKER (J)

9:00 AM - In memory +Olga Melnyk (Orysia Burdiak)

WED, DEC 1ST— PROPHET NAHUM (G)

MARTYRS PLATO & ROMAN (J)

9:00 AM -In memory: +Zenovia Dankewycz -Birthday Remembrance
 (Emily)

THURS, DEC 2ND—PROPHET HABAKKUK (G)

PROPHET OBADIAH, MARTYR BARLAAM (J)

9:00 AM - In memory: +Mykhailo, +Anna, +Maria, +Ihor, +Yosyp,
 +Nadiya, +Anna, +Yevdokia, +Dmytro, +Maria

FRI, DEC 3RD— PROPHET ZEPHANIAH (G)

VENERABLE GREGORY OF DECAPOLIS; FOREFEAST OF ENTRANCE (J)

9:00 AM - Pray for the sick and shut-ins of the parish

6:00 PM - VESPERS

SAT, DEC 4TH— GREAT-MARTYR BARBARA, VENERABLE JOHN OF DAMASCUS (G)

ENTRANCE INTO THE TEMPLE OF THE MOST HOLY THEOTOKOS (J)

9:00 AM - In memory: +Natalia, +Bohdan, +Mykola, +Zenoviy,
 +Roman & Anna +Yaroslav, +Omelyan, +Pavlo, +Maria, +Mykhailo,
 +Ivan, +Petro, +Pavlo, +Maria, +Anastasia, +Victoria, +Stefania,
 +Teklya, +Volodymyr, + o.Bohdan Plaskowski 1yr

5:00 PM - VESPERS

ЧАСТИНА 2 - ПІД ЧАС БОГОСЛУЖІННЯ

Part 2 - During the service

Робити знак святого Хреста на собі потрібно у відповідні моменти, наприклад з поясом (малим поклоном) хрестимось: при вході і виході з храму; переходячи храм навпроти іконостасу; перед початком кожного богослуження; при виголошенні прослави Пресвятій Тройці. при виголошенні слів «Прийміть, їжте...», «Пийте з неї всі...», «Твоє від Твоїх...» та «Святеє святым»; тоді, коли священнослужитель виголошує молитви зі словами: «...голови ваші Господеві приклоніть», «...поклонімся», «...припадім» і т. п.; на словах «Алилуя», «Святий Боже...» і після слів і «Слава Тобі, Христе Боже, уповання наше...»; на початку великого славослов'я («Слава во вишніх Богу...»), після слів «Слава Тобі, що показав нам світло», «Сподоби, Господи...», після співу першої половини «Ми херувимів...»; після читання Євангелія під час співу «Слава Тобі, Господи, слава Тобі»; тоді, коли священнослужитель благословляє Хрестом, іконою, Євангелією, Чашою, чи іншими освяченим предметом, а також під час наступних висловів: «...В ім'я Отця...»; «...Слава Отцю... і нині...»; «Мир всім»; «...нехай будуть ... з усіма вами» (перед і після молитви «Вірую в єдиного Бога...» не прийнято робити знак хреста).

Без поклонів хрестимось: на утрени, всенічній у середині шестипсалмія на «Алилуя»; при виголошенні слів «Силою Чесного і Животворящего Хреста...»; на початку читання Святих Писань, Апостола, Євангелій, старозавітних читань; при відпустах на словах: «Христос, истинный Бог наш...», «...святих, що їх пам'ять світло звершуємо».

З великим (доземним) поклоном хрестимось в деяких богослуженнях в часі Великого посту, (наприклад в Хрестопоклінну неділю, під час канону Андрія Критського), в свято Воздвиження Чесного Хреста з молитвою «Хресту Твоєму поклоняємось Владико...», тощо.

Тайна Пресвятої Євхаристії (переміни хліба і вина на Тіло і Кров Ісуса Христа) є кульмінацією Св. Літургії, тому прийняття Св. Причастя довершує повноту нашого єднання із Господом Спасителем під час Божественної Літургії «Хто споживає тіло Моє і кров Мою п'є, той у Мені перебуває, а Я – в ньому» (Йо. 6, 56). «І, взявши хліб, віддав хвалу, поламав, дав їм і мовив: "Це – Моє тіло, що за вас віддається. Чиніть це на Мій спомин." Так само чашу по вечері, кажучи: "Ця чаша ~ це Новий Завіт у Моїй крові, що за вас проливається." (Лк. 22, 19-2) Тут дуже важливо пам'ятати, що до Святого Причастя можуть приступати лише ті вірні, які не є в стані тяжкого гріха (свідомого і вагомого порушення будь-якої із 10-ти Заповідей Господніх).

Увага – легковажне і неналежне прийняття Св. Євхаристії є черговим тяжким гріхом святотатства! Для

We need to make the sign of the Cross on ourselves at the appropriate moments with a small bow: at the entrance and exit of the temple; passing through the temple in front of the iconostasis; before the beginning of each service; at the proclamation of the glorification of the Holy

Trinity. when the following words are said, "Take, eat ...", "Drink from it all ...", "Yours from Your own ..." and when the priest says prayers with the words: "... bow your heads to the Lord", "Holy God ..." and after the words "Glory to You, O Christ our God, our hope ..."; at the beginning of the great hymn ("Glory to God in the highest ..."), after the words "Glory to You who showed us the light", "Grant this, O Lord ...", after the singing of the first half of the Cherubic Hymn; after reading of the Gospel while singing "Glory be to You, O Lord, glory be to You." ... "Glory to the Father... and now"; "Peace be to all"; "Let the Lord be upon you" (before and after the Nicene Creed it is not customary to make the sign of the cross). **We cross ourselves without a bow:** at matins, in the middle of the six-psalms during the "Hallelujah"; when uttering the words "By the Power of the

Honest and Life-Giving Cross ..."; at the beginning of the reading of the Holy Scriptures, the Apostle, the Gospels, the Old Testament readings; during indulgences with the words: "Christ, our true God ...", "...saints, whose memory we commemorate". **We make a full prostration (bow) in some services** during Lent (for example, on Holy Sunday and during the canon of Andrew of Crete), on the feast of the Exaltation of the Holy Cross with the prayer "To Your Cross, O Master", etc.

The mystery of the Eucharist (the changing of bread and wine to the Body and Blood of Jesus Christ) is the culmination of the Liturgy as acceptance of Holy Communion completes the fullness of unity with our Lord Savior during the Divine Liturgy "Who consumes of my flesh and drinks of my blood is in me, and I am in them"(Jn 6:56). And he took the bread, and gave thanks, and broke it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: do this in memory of me. He also took the cup, saying, "In this cup is the blood of the new covenant, which is shed for you." (Luke 22:19-2) **Here it is very important to remember that only those who are not in a state of grave sin can receive Holy Communion (conscious and serious violation of any of the 10 Commandments of the Lord).**

Attention - careless and improper reception of the Holy Eucharist is another grave sin of sacrilege! For proper preparation for Holy Communion, the faithful must be in a state of sanctifying grace. But if we have committed a grievous sin, we must sincerely ask the Lord for for-

належного приготування до Св. Причастя вірні повинні бути в стані освячої ласки. Якщо ж ми допустились тяжкого гріха, то мусимо широко перепросити Господа за це і постаратись впорядкувати своє життя згідно Його Заповідей. Для цього наша Церква, через слова Самого Господа Ісуса Христа: «*Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи – відпустяться їм, кому затримаєте, – тому затримуються...*» (Ів. 20, 21 – 23), встановила тайну Св. Сповіді. Наша Церква рекомендує вірним часту сповідь (бажано раз на місяць). Якщо ми є в стані освячуючої Ласки то, взявши участь Св. Літургії, ми можемо причащатися навіть щоденно, але не більше одного разу на день!, оскільки Причастя є надзвичайною подією в житті кожної людини, **Діти в нашому обряді можуть приймати Св. Причастя** від моменту хрещення до віку, коли дитина може свідомо уживати розуму і розрізняти свої гріховні вчинки, (орієнтовно до 7-річного віку).

Ідучи в черзі до до Св. Причастя і відходячи після його прийняття, в знак особливої пошани і подяки Господеві, складаємо навхрест руки на грудях (права зверху), **не приступаємо до тетраподу чи до інших місць в храмі і не цілуємо ікон.**

Слід звернути увагу, що в нашому обряді не прийнято битися в груди під час певних молитов, тобто: перед Св. Причастям в молитві: «Вірую Господи і визнаю»... і в покайній (митаревій) молитві, при словах: «Пом'яни мене... і «Боже милостивий...» ми не бемося в груди як старозавітній митар, а хрестимося в знак приходу нашого Спасителя.

Коли приступаємо до Святого Причастя, завчасно (коли в черзі до священника залишається 1-2 причасники) робимо на собі двічі знак хреста і обережно робимо легкий уклін перед Чашею із Святими Дарами, складаємо руки на грудях, широко відкриваємо уста, не висуваючи язика і не доторкаючись устами ложечки, щоб священник міг легко подати Євхаристійного Ісуса.

Одержавши Св. Причастя, робимо крок в бік, робимо на собі знак хреста, легко вклоняємося і склавши як було сказано вище навхрест руки спокійно та зосереджено відходимо на попереднє своє місце і там стоячи. молимося, дякуючи (потиху) Христові за ласкавий прихід до нашого серця. Тут існує можливість для приватних молитов, якщо на це дозволяє час (інші вірні продовжують приймати Св. Причастя). Якщо у випадку, коли під час причастя вірних, священник при потребі проходить біля нас в іншу частину храму із Євхаристійною Чашею, то ми повинні перехрестившись, скласти руки на грудях, стоячи в пошані і в покорі, схилити голову перед Святими Дарами.

Пам'ятаймо, що Євхаристія є найважливішим моментом Святої Літургії, тому в часі прийняття Тіла і Крові Господа нашого Ісуса Христа, всім вірним (незалежно від того беруть вони в цьому участь чи ні) дуже важливо зберігати відповідний настрій та спокій. Для цього всі вірні повинні в глибокій пошані до Господа і до ближніх, стоячи, не розмовляючи, не вітаючись і не сідаючи, в глибокій роздумі із належною пошаною чекати на завершення цього величного Таїнства.

giveness and try to live our lives according to His Commandments. For this, our Church, through the words of the Lord Jesus Christ Himself: "Receive the Holy Spirit! If you forgive the sins of any, they are forgiven them, if you withhold forgiveness from any, it is withheld." (Jn 20: 21-23), has established the mystery of Holy Communion. Our Church recommends frequent confession for the faithful (preferably once a month). If we are in a state of sanctifying Grace, then by participating in the Divine Liturgy, we can receive Holy Communion, even daily, but not more than once a day!, because Communion is an extraordinary event in the life of every person. Children in our tradition can receive Holy Communion from the moment of baptism to the age when the child can consciously use reason and distinguish their sinful deeds (approximately up to 7 years of age).

Going in line to Holy Communion and leaving after its reception, as a sign of special reverence and gratitude to the Lord, we fold our arms across our chests (right hand on top), do not approach the tetrapod or other places in the temple and do not kiss the icons.

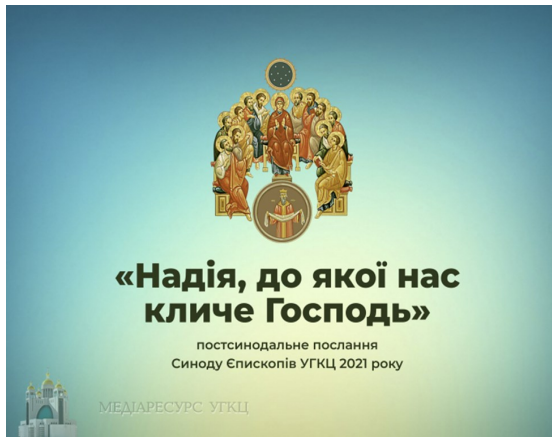
It should be noted that in our tradition it is not customary to beat the chest during certain prayers, i.e.: before Holy Communion in prayer: "I believe O Lord and confess"... and in repentant (publican) prayer, with the words: "Remember me... and" God be merciful... " we do not beat the chest like the Old Testament publican, but are baptized as a sign of the coming of our Savior. As we approach Holy Communion, (when there are 1-2 communicants left in the priest's line) we make the sign of the cross twice and carefully make a light bow before the Chalice with the Holy Gifts, fold our hands on our chests, open our mouths wide, without sticking out our tongues or touching the spoon with his mouth so that the priest could easily distribute the Eucharist.

Having received Holy Communion, we take a step to the side, make the sign of the cross on ourselves, make a small bow, and folding our arms as mentioned above, calmly go to our previous place and stand there. We pray, thanking (quietly) Christ for His kindness coming to our hearts. Here also is an opportunity for private prayers, if time allows (other faithful continue to receive Holy Communion). If, during communion of the faithful, the priest, if necessary, passes by us in another part of the church with the Eucharistic Chalice, then we must cross ourselves, fold our hands on our chests, standing in reverence and obedience, and bow our heads before the Holy Gifts.

Let us remember that the Eucharist is the most important moment of the Divine Liturgy, so at the time of receiving the Body and Blood of our Lord Jesus Christ, all the faithful (regardless of whether they take part in it or not) it is very important to be reverent and calm. To this end, **all the faithful must, in respect for the Lord and for their neighbors, stand, not conversing and not sitting, in deep contemplation, with due reverence, waiting for the completion of this great Sacrament.**

(продовження в наступному числі вісника)

(to be continued in the next bulletin)

НАДІЯ, ДО ЯКОЇ НАС КЛИЧЕ ГОСПОДЬ Пастирський лист Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви до духовенства, монашества та всіх вірних УГКЦ

*«Не перестаю дякувати за вас і згадувати вас у моїх молитвах,
щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави,
дав вам дух мудрости та об'явлення, щоб Його добре спізнати;
щоб Він просвітив очі вашого серця,
аби ви зрозуміли, до якої надії Він вас кличе»
(Еф. 1, 16–18)*

Дорогі в Христі!

Спільно слухаючи Боже слово та прислухаючись до того, як б'ється серце нашої Церкви на різних континентах світу в умовах пандемії, ми, владика Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, об'єднані у наших синодальних діяннях 2021 року Божого разом із вами, любі сини і доньки нашої матері Церкви, хочемо за допомогою цього листа роздумати, як нам бути живою та істинною Христовою Церквою, спільнотою Господніх учнів, посеред викликів нинішнього світу — у мирі та радості! Відповідь на це питання слід шукати з глибокою вірою в Ісуса Христа, з надією, нам даною, у свідомості батьківської любові Отця та сили Духа Святого, яка діє в нас. Дивлячись на десятиліття, яке стелиться перед нами, хочемо разом із вами застановитися над нашим спільним майбутнім.

1. Продовження душпастирського плану «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом». Насамперед ми хотіли б вам нагадати основи нашої спільної програми «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом». Реалізація цього душпастирського плану, який ми започаткували 2011 року, допомагала нам постійно звертати увагу на три запитання: як нам зростати у вірі? як нам зростати у святості? як нам зростати в служінні та любові? При цьому ми акцентували на перших трьох елементах «Живої парафії», якими є: Боже Слово і катехизація, Святі Таїнства і молитва, служіння ближньому (дияконія). Це аспекти, які виражають внутрішню природу Церкви, визначали її життя від апостольських часів і залишаються основними до сьогодні для кожного покоління Христових учнів. У цих елементах нам назустріч виходить Христос-Учитель, Христос-Архиєрей, Христос — Добрий Пастир та Лікар душі і тіла.

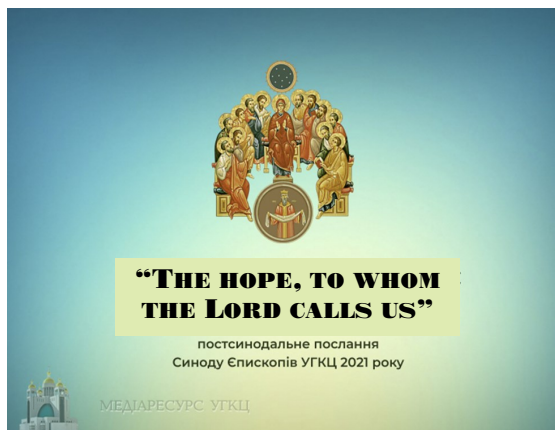
У реалізації всецерковного душпастирського плану «Жива парафія» до 2020 року ми зосередилися головню на парафіяльній спільноті як на середовищі, у якому віруючі найчастіше зустрічаються з Христом через християнське навчання, спільну молитву та служіння ближньому. Плекаючи та оживляючи наші парафії, ми бажали обновили всю нашу Церкву.

Варто згадати, що до «Живої парафії» входили й інші складові елементи: провід — управління дарами, плекання та служіння єдності і місійний дух (пор. Пастирський лист Блаженнішого Святослава до вірних УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом», 2 грудня 2011 р.). Тож програма продовжується, і нам слід працювати над її втіленням та поглибленням у кожній парафіяльній спільноті.

Водночас елементи «Живої парафії» треба застосовувати не лише до парафії, а й до кожної християнської спільноти, великої чи малої, особливо до сім'ї. Адже християнська родина покликана бути місцем навчання віри, школою особистої та спільної молитви, а також осередком жертвовного служіння ближнім. Врешті, це покликання стосується кожного християнина — диякона, священника і єпископа, чоловіка і жінки, дитини і молодої людини, богопосвяченої особи і миряни.

2. Душпастирське навернення. Будь-яка ініціатива вимагає певного усвідомлення своїх немочей. У цьому немає нічого дивного. На самому початку нашого християнського життя, ще до того як нас привели до очищувальних вод Хрещення, треба було, щоб ми (а більшість з нас устами хресних батьків) зреклися сатани і всіх його діл. Символіка чину Хрещення пригадує нам, що ми не можемо йти за Христом, якщо не очистимося від усього, що нас відводить від Нього. Це відречення від світу зла не одноразове, а постійне, і триває впродовж усього нашого життя. Немає на світі християнина, який не потребує навернення і покаяння: єпископи, духовенство, богопосвячені особи, миряни, від наймолодшого до найстаршого... Усі ми створені на образ і подобу нашого Господа. Образ Божий у нас діє завжди, натомість відновлення подоби Божої вимагає нашого зусилля, бо відновлення впалої людської природи потребує безнастанної духовної боротьби, регулярного іспиту сумління, постійної відкритості до оновлюючої Божої благодаті. Тому в нашій літургійній традиції ми повсякчасно просимо в Господа: «Осталий час життя нашого в мирі і покаянні скінчити».

(продовження в наступному числі)

THE HOPE TO WHOM THE LORD CALLS US

Pastoral letter of the Synod of Bishops Ukrainian Greek Catholic Church to the clergy, monastics and all the faithful of the UGCC

*I do not cease to give thanks for you, remembering you in my prayers,
that the God of our Lord Jesus Christ, the Father of glory,
may give you a spirit of wisdom and of revelation in the knowledge of
Him, having the eyes of your heart enlightened,
that you may know what is the hope to which he has called you
(Eph 1:16-18).*

Beloved in Christ!

In listening together to the Word of God and discerning the beating of the heart of our Church on the various continents of the world in the midst of a pandemic, we, the members of the Synod of Bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church, united in our synodal deliberations in the 2021st year of our Lord with you, beloved sons and daughters of our Mother Church, through this letter wish to reflect on *how we are to be a vibrant and authentic Church of Christ, a community of the Lord's disciples, in the midst of the challenges of the present world—in peace and joy!* The answer to this question must be sought with profound faith in Jesus Christ, with the hope that is given us, with an awareness of the parental love of the Father and the power of the Holy Spirit who acts in us. Looking towards the decade that lies before us, we wish to reflect on our common future together with you.

1. Ongoing Implementation of the Pastoral Plan “The Vibrant Parish – a Place to Encounter the Living Christ.”

First of all, we would like to remind you of the foundations of our common program, “The Vibrant Parish – a Place to Encounter the Living Christ.” The implementation of this pastoral plan, which we launched in 2011, helped us keep focus on three questions: How are we to grow in faith? How are we to grow in holiness? How are we to grow in service and love? In particular, we focused on the first three elements of the “Vibrant Parish” program, which are: The Word of God and Catechesis, The Holy Mysteries and Prayer, Serving One’s Neighbour (Diakonia). These are points which express the internal nature of the Church, characterized her life from apostolic times, and remain fundamental to this day for every generation of Christ’s disciples. In these elements, we encounter Christ the Teacher, Christ the High Priest, Christ the Good Shepherd and Physician of soul and body.

In implementing the churchwide “Vibrant Parish” pastoral plan, we directed our attention primarily on the parish community as the place where the faithful most frequently encounter Christ through Christian teaching, common prayer, and service to neighbour. By fostering and invigorating our parishes, we hoped to renew our entire Church.

We should mention that the “Vibrant Parish” included other important elements: Leadership-Stewardship, Communion-Unity and a Missionary Spirit (see Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav to the Faithful of the UGCC, “The Vibrant Parish – a Place to Encounter the Living Christ, December 2, 2011). And so, this program continues, and we must work on its implementation and development in every parish community.

At the same time, the “Vibrant Parish” elements should be applied not only to parishes, but also to every Christian community, both great and small, especially to the family. After all, the Christian family is called to be a place of teaching the faith, a school for personal and community prayer, as well as a centre for sacrificial service to one’s neighbour. Indeed, this vocation applies to every Christian—deacon, priest and bishop, man and woman, the child and young person, religious, and layperson.

2. Pastoral Conversion.

Any initiative requires a certain awareness of one’s weaknesses. This should surprise no one. At the beginning of our Christian life, before we were brought to the cleansing waters of Baptism, it was necessary that we (as expressed for most of us as through our godparents) renounce Satan and all his works. The symbolism of the Baptismal service reminds us that we cannot follow Christ if we do not purify ourselves from all that leads us away from Him. This renunciation of the world of evil is not a one-time act, but continuous, and lasts throughout our life. There is no Christian in this world who does not need conversion and repentance: bishops, clergy, religious, the faithful, from the youngest to the oldest... We are all created in the image and likeness of our Lord. The image of God is always present in us, but the restoration of divine likeness requires our effort because the restoration of our fallen human nature involves persistent spiritual struggle, a regular examination of conscience, a continual openness to restorative divine grace. It is for this reason that in our liturgical tradition we constantly beseech the Lord: “That we may spend the rest of our lives in peace and repentance.”

(to be continued in the next bulletin)

Східна Церква протягом літургійного року має чотири пости, серед яких — Чотиридесятниця, або так званий Великий Піст, Петрівка, Успенський і Пилипівка.

Передріздвяний піст триває до Святого Вечора, 6 січня. Перед кожним із двох найбільших літургійних свят — Великоднем та Різдом — є особливий час приготування, коли Церква закликає вірних пройти певний шлях духовного відновлення, щоби могли гідно і достойно пережити таїнства Христового життя разом із Ним. Цей піст відіграє особливу роль в житті християнина: він є часом закінчення року Божого, а, отже, і часом подяки за пережитий рік, а також і часом приготування до Різдва Христового. Різдвяний піст у Західній Церкві називають «адвент», що означає прихід, а йдеться саме про прихід Христа, про Його святе народження. На престолі можна побачити від однієї до чотирьох свічок, які засвічують поступово, за чотири тижні до Різдва, і вони є символом, який нагадує про поступове наближення Різдва Ісуса Христа. Цей піст чимось нагадує нам піст Мойсея, який постив 40 днів і тоді удостоївся прийняти таблиці Божих Заповідей. Ми також, гідно поповстивши, зможемо прийняти Ісуса Христа — Боже Слово, що станеться тілом: воплотиться і оселиться між нами (пор. Ін 1,14). Час приготування до цього свята є періодом, коли ми по-особливому можемо практикувати три добрі діла: молитву, піст і милостиню. Сьогодні ми замислимося над молитвою. Вона є розмовою з Богом; це час спілкування з Тим, Хто дав нам життя, Хто сотворив всіх і все, Хто щоденно дає нам силу, здоров'я, хліб насущний і утримує нас при житті. Це час, приділений Тому, через Кого постав світ, Тому, хто в один період історії приходить до нас. Про це дуже гарно нам розкаже святий євангеліст Йоан (Ін 1,3): «Ним постало все, і ніщо, що постало, не постало без нього» і «Було у світі, і світ постав через нього, і світ не пізнав його. Прийшло до своїх, і свої його не прийняли. Котрі ж його прийняли, тим дало змогу дітьми Божими стати, тим, що вірують в ім'я його; які не з крові, ні з тілесного бажання, ні з волі людської, але від Бога народилися. І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми бачили його славу — славу Єдинородного від Отця, повного благодаті та істини» (Ін 1, 3. 10-14). Саме тому в цей період Церква закликає нас більше уваги приділити молитві, щоби внутрішньо приготуватися до приходу Христа, щоби могли «пізнати» і «прийняти» Його. Євангеліст Йоан каже, що «світ не пізнав його» і «свої його не прийняли». Саме молитва, спілкування з Богом є засобом, який допомагає нам пізнати і прийняти Його. Цей час ніколи не є втраченим. Людина сьогодні знаходить дуже багато оправдань, щоби не мати часу на молитву: обов'язки, хата, родина, робота, господарка. Але ж ми всі дуже добре розуміємо, що без Божої допомоги не матимемо сили, аби всі ті обов'язки

During the liturgical year, the Eastern Church has four fasts, including the Great Fast, Peter's Fast, Dormition Fast, and Phillip's Fast. The pre-Nativity fast lasts until Nativity Eve,

Dec.24/January 7. Before each of the two major liturgical feasts, Pascha and the Nativity of Christ, there is a special time of preparation when the Church urges the faithful to walk a certain path of spiritual renewal in order to experience with dignity and dignity the sacraments of Christ's life with him. This fast plays a special role in the life of a Christian: it is a time of the end of the year of God, and, consequently, a time of thanksgiving for the past year, as well as a time of preparation for Christmas. Christmas fasting in the Western Church is called "Advent", which means coming, and it is about the coming of Christ, about His holy birth. One to four candles can be seen on the throne, which light up gradually, four weeks before Christmas, and they are a symbol that reminds us of the gradual approach of the Nativity of Jesus Christ. This

fast reminds us of the fast of Moses, who fasted for 40 days and was then honored to receive the tables of God's commandments. We, too, by fasting with dignity, will be able to receive Jesus Christ, the Word of God, who will become flesh: incarnate and dwelling among us (Jn 1:14). The time of preparation for this holiday is a period when we can practice three good deeds in a special way: prayer, fasting and almsgiving. Today we will reflect on prayer. It is a conversation with God; it is a time of communion with the One who gave us life, who created everyone and everything, who daily gives us strength, health, daily bread and keeps us alive. This is the time given to the One through whom the world came into being, to the One who comes to us at one point in history. St. John the Evangelist tells us very well about this (John 1: 3): "By him all things were made, and nothing that was made was made without him" and "It was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not." He came to his own, and his own did not accept him. Those who accepted him made it possible for them to become children of God, those who believe in his name; who were not born of blood, nor of carnal desire, nor of human will, but of God. And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld his glory, the glory of the only begotten of the Father, full of grace and truth" (John 1: 3, 10-14). That is why in this period the Church urges us to pay more attention to prayer in order to prepare internally for the coming of Christ, to be able to "know" and "receive" Him. The evangelist John says that "the world did not know him" and "his own did not receive him." It is prayer, communion with God that is the means that helps us to know and accept Him. This time is never lost. Today a person finds a lot of excuses not to have time to pray: responsibilities, home, family, work, housework. But we all understand very well that without God's help we will not have the strength to perform all those duties with dignity, good and for the greater glory of God and our benefit. How often do we

продовження на с. 8

continued on p.8

ГОТУЄМО ПИРОГИ... *середа, 1-го грудня, о 6 год пополудні на нашій парафіяльній кухні ми будемо робити пироги. Усіх запрошуємо приєднатися і разом готувати цю смачну українську страву, щоб підтримати парафію!*
WE ARE MAKING PYROHY... *We will be making pyrohy on Wednesday, Dec 1st at 6:00 PM in the Church Kitchen. All are welcome to come and make this delicious Ukrainian dish to help benefit our parish!*

АКЦІЯ ДО СВ. МИКОЛАЯ... *Триває акція по збору одягу і цукерок для дітей українських сиротинців. Цукерки можна залишити у великій коробці при вході до канцелярії. Одяг та інші речі просимо приносити до церковної зали і залишати сестринству.*

GIFTS FROM ST. NICHOLAS ... *We are collecting candy and clothes for the orphaned children in Ukraine. Candy can be left in the large box near the entrance to the church office. You can bring clothes and other items to the church hall and leave them with our sisterhood.*

CHRISTMAS BAZAR... *The Sisterhood will have their Christmas bazar on Dec 19, from 9 am to 1 pm. Stop in the church hall and pick up Christmas treats and decorations for holiday.*

РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК... *19 грудня з 9 год до 1 год по полудні наше сестринство проводитиме їхній Різдвяний ярмарок. Завітайте до церковної зали і купіть собі додому різдвяні смаколики і декорації.*

Вітаємо нашого пароха, о. Миколу, з Днем народження! Бажаємо Вам Божої допомоги у всіх справах, здоров'я,

взаєморозуміння з людьми, які Вас потребують, світла та гармонії на душі. Нехай Бог нагородить Вас усіма чеснотами, дарує своє благословення та наповнить серце правдивим миром та Божою любов'ю, на Многії Літа!!!

Happy Birthday Fr. Mykola! We pray for you to receive God's help in all matters: health, mutual understanding with people who need you, light and harmony in your soul. May God reward you with many virtues, bless you, and fill your heart with true peace and love, for many years to come !!!

In the vestibule of our church and in the lobby where the office is located, you will notice a Lions Club collection box (red & white). Here you can donate used glasses, these are refurbished and sent to needy children in poor countries all over the world. Lions Club also honor requests from local special need individuals, where it pays for the exam and new glasses.

The Club also collects hearing aids, cell phones, batteries, ink cartridges, and car keys, these items are recycled; empty medicine bottles, plastic or glass, with caps, all labels are collected. The labels are removed and the containers are recycled for re-use in other countries, outside the US where there's a shortage of these containers.

So instead of throwing these items away, consider donating to the Lions club whose mission to promote an active interest in civic, cultural, social and moral welfare communities. Thank you for all your help!

У вестибюлі нашої церкви та у коридорі, де розташований церковний офіс, знаходиться коробка для збору від клубу «Lions Club» (червоно-біла). Тут ви маєте можливість пожертвувати використані окуляри, які відремонтовані або з незначними пошкодженнями, які можна легко замінити. Речі будуть відправлені нужденним дітям у бідні країни по всьому світу. Програма також виконує запити місцевих осіб з особливими потребами, та оплачує іспит і нові окуляри.

Клуб також збирає слухові апарати, мобільні телефони, батарейки, картриджі та ключі від автомобіля, ці предмети переробляються; пусті пляшки від ліків, пластикові або скляні, з кришками, всі етикетки видаляються, а контейнери переробляються для повторного використання в інших країнах, за межами США, де цих контейнерів не вистачає.

Адже, замість того, щоб викидати ці предмети, подумайте про пожертвування для Lions Club, місія якого полягає в тому, щоб сприяти активному інтересу до громадських, культурних, соціальних і моральних громад. Дякую за всю вашу допомогу!

СЬОГОДНІ... *Показ фільм *Оберіг Нації* Неділя, 28 лис 1:00 після обіду в церкві св.Йосифа 5000 N Cumberland Пожертвування цінується; Рекомендовано \$15 Дітям до 12 років безкоштовно*

TODAY... *Showing of the film *Amulet of the Kingdom* Sunday Nov 28 at 1:00 pm at St Joseph UCC 5000 N Cumberland Donations appreciated-\$15 suggested - Children 12 and under FREE Ukrainian with English subtitles*

виконувати гідно, достойно, добре і для більшої слави Божої та нашої користі. Як часто ми нарікаємо, що нам і то не так, і то не сяк! А за молитву забуваємо. Апостол Яків дає дуже гарні поради щодо молитви, варті нашої уваги: «Жадаєте і не маєте; вбиваєте і заздрите, і не можете досягти? Сваритесь і ворогуєте — і не маєте, бо не просите, просите — і не одержуєте, тому що просите не на добре, а щоб ужити для пристрастей ваших» (Як 4, 2-3).

А в іншому місці: «Отже, покоріться Богові; противтеся дияволу, і він утече від вас. Наблизьтеся до Бога, і наблизиться до вас; очистіть руки, грішники, виправте серця, двоєдушні» (Як 4,7). Молитися апостол закликає не лише у своїх наміреннях, але і в потребах своїх ближніх (Як 4, 13-18): «Якщо хто з вас тяжко страждає, нехай молиться. Хто в доброму настрої, нехай співає псалми. Чи хто з вас занедужає, нехай покличе пресвітерів Церкви і нехай помоляться над ним, помазавши його оливою в ім'я Господне. І молитва віри зцілить недужого і підведе його Господь; і, якщо він гріхи вчинив, простяться йому. Отже, признавайтесь один одному в провинах і моліться один за одного, щоб вам зцілитися, бо багато може щира молитва праведного. Ілля був чоловік подібний до нас, а помолився молитвою, щоб не було дощу, і не було дощу на землі три роки і шість місяців. І знову помолився, і небо дало дощ, і земля зростила плід свій». У цей час передріздвяного посту молитовно згадуються також деякі старозавітні патріархи і пророки, які з тугою очікували приходу Месії. Їхні приклади для кожного християнина є особливими: саме їх Господь покликав до життя у певний період історії і вони мали особливу місію готувати прихід Месії. Вони не знали, коли це станеться, але вони довіряли Богові і звіщали народам, що Месія прийде. Подібно і кожен з нас, учень Ісуса Христа, повинен відчувати в собі святий обов'язок готуватися та інших готувати до приходу Ісуса Христа — до дня Його Різдва, до дня Його Воплочення. Молитва може дуже нам у цьому допомогти. Продовжуймо ревно молитися, а якщо в якійсь родині молитва занедбана, то якраз у цей час можемо її відновити. Добрим способом заохочуйте своїх хатніх, рідних, друзів і близьких до спільної молитви, старайтеся не пропускати недільної Святої Літургії і щоденної приватної молитви, бо молитва — то велика сила. Саме молитва нас може приготувати до зустрічі з Господом, до щирого навернення і до покаянного життя, до перепрошення за завдані комусь кривди і до щирого прощення образ. Саме ці елементи зроблять наш піст милим Богові. Завершую такими чудовими словами святого Йоана Золотоустого: «Коли я бачу, що хтось не любить молитви і не має до неї гарячої і ревної любові, то мені вже ясно, що він не володіє у своїй душі нічим благородним. Коли ж бачу, що хтось ревно дбає про службу Богові й вважає за велике нещастя, якщо він не може безнастанно молитися, то про такого скажу, що він надійний подвижник всякої чесноти і храм Божий» (Про молитву 1)

о. Йосафат Бойко

complain that we are this way or that way! Yet we forget about prayer. The Apostle James gives very good advice on prayer, worthy of our attention: "You covet but do not possess. You kill and envy but you cannot obtain; you fight and wage war. You do not possess because you do not ask. You ask but you do not receive, because you ask wrongly, to spend on your passions "(James 4: 2-3).

And in another place: "Therefore obey God; resist the devil, and he will flee from you. Draw near to God, and He will draw near to you; cleanse your hands, you sinners, purify your hearts, you of two minds" (James 4: 7). The apostle exhorts us to pray not only for our intentions but also for the needs of our neighbors (James 4: 13-18): "If any of you suffers much, let him pray. He who is in a good mood, let him sing psalms. And whosoever of you is sick, let him call for the elders of the church, and let them pray over him, anointing him with oil in the name of the Lord. And the prayer of faith shall heal the sick, and the Lord shall cause him to fail; and if he has committed sins, they will be forgiven him. Therefore, confess your faults one to another, and pray one for another, that ye may be healed: for the sincere prayer of a righteous man availeth much. Elijah was a man like us, and he prayed prayerfully that there would be no rain, and no rain on the earth for three years and six months. And he prayed again, and the sky gave rain, and the earth grew its fruit." During this pre-Nativity fast, some Old Testament patriarchs and prophets who longed for the coming of the Messiah are also mentioned in prayer. Their examples are special to every Christian: it was the Lord who called them to life at a certain point in history, and they had a special mission to prepare for the coming of the Messiah. They did not know when this would happen, but they trusted God and told the people that the Messiah was coming. In the same way, each of us, a disciple of Jesus Christ, must feel a sacred duty to prepare and prepare others for the coming of Jesus Christ - for the day of His Nativity, for the day of His Incarnation. Prayer can help us a lot in this. Let us continue to pray fervently, and if prayer is neglected in any family, we can resume it just at this time. In a good way, encourage your family, friends and relatives to pray together, try not to miss the Sunday Holy Liturgy and daily private prayer, because prayer is a great force. It is prayer that can prepare us for a meeting with the Lord, for a sincere conversion and a life of repentance, for an apology for the wrong done to someone, and for a sincere forgiveness of insult. It is these elements that will make our fast pleasing to God. I conclude with the wonderful words of St. John Chrysostom: "When I see that someone does not love prayer and does not have a warm and zealous love for it, it is already clear to me that he does not have anything noble in his soul. But when I see that someone is zealous for the service of God and considers it a great misfortune, if he cannot pray incessantly, I will say that he is a steadfast devotee of all virtue and a temple of God" (On Prayer 1)

Fr. Josaphat Boyko